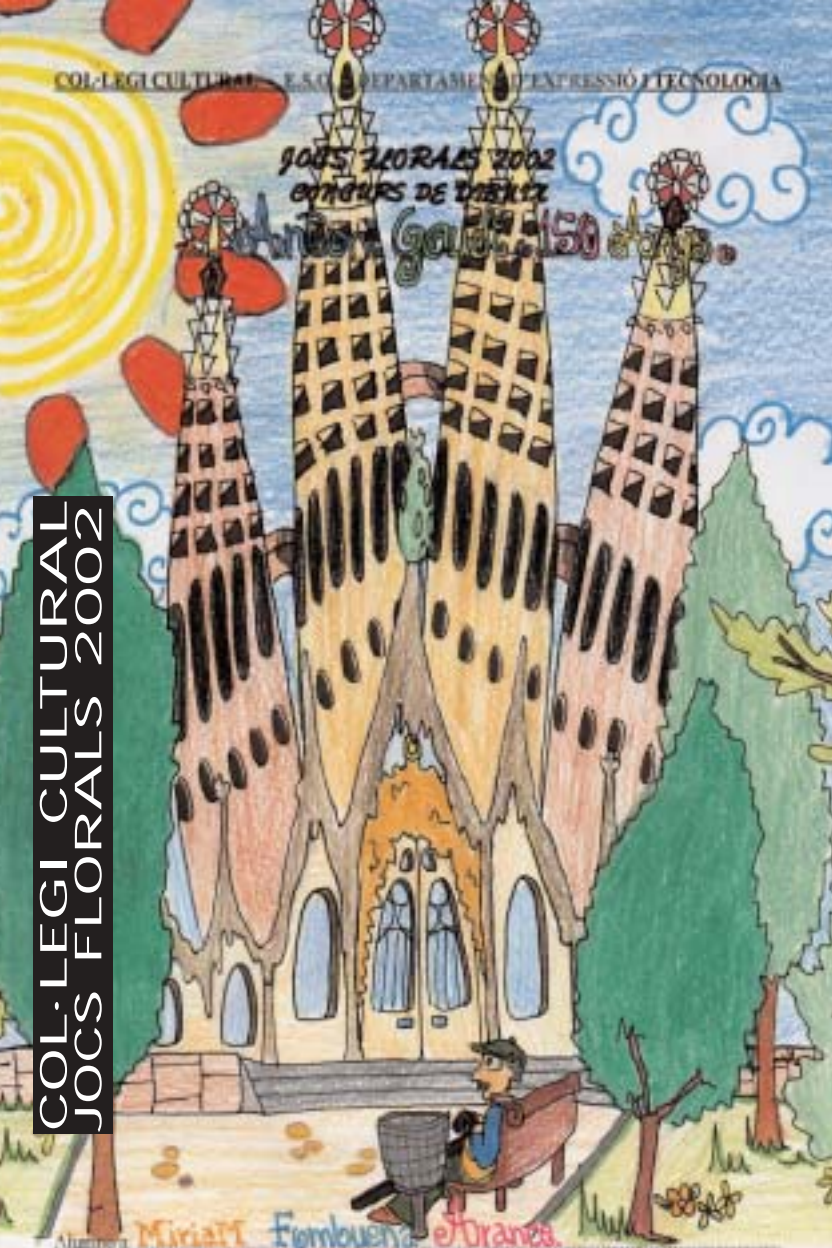

COL·LEGI CULTURAL E.S.O. DEPARTAMENT D'EXPRESSION I TECNOLOGIA

JOCS FLORALS 2002
CONCURS DE DIBUIX

Any 150 anys

COL·LEGI CULTURAL
JOCS FLORALS 2002

Miriari Fombuena Oranea

Dijous, 9 de maig 2002. Teatre Principal Badalona

<http://www.geocities.com/jocsflorals>
jocsflorals@cultural.zzn.com

COL·LEGI CULTURAL

Plaça Barberà,13

08911 Badalona

933 840 451

NAIARA RANCHAL CERVERA

El Col·legi Cultural celebra els seus IX Jocs Florals, enguany dedicats a l'arquitecte:

ANTONI GAUDÍ ~

Us presentem un recull d'obres que dibuixen la figura de Gaudí des d'un munt de perspectives. El modernisme, les seves cases, el park o la catedral són les voltes que han triat els nostres i les nostres alumnes per bastir les seves composicions.

Tothom ha reedificat la seva vida i obra amb admiració. Com Barcelona, que recupera aquest pilar de la seva idiosincràsia després d'haver-ho relegat a l'oblit. El caràcter revolucionari del modernisme fou precisament la causa del seu ostracisme. A principis del segle XIX, la majoria d'intel·lectuals van posar-se al costat del moviment obrer i alhora van fer gala d'una vida bohèmia. Ambdues postures foren criticades per les classes burgeses, que s'espantaven davant el triomf dels postulats anarquistes entre la classe obrera.

Gaudí expressà aquesta filosofia arquitectònicament. Ens fixarem en la seva passió per urbanitzar una ciutat tal i com entenem avui dia: amb serveis i comoditats impensables fins llavors. I amb escoles, com la que va construir al costat de la Sagrada Família, igual que tots els seus edificis: didàctica, espiritual i trencant, com feia amb la ceràmica, la monotonía.

ÍNDEX LITERATURA

1r Primària (Lola Anglada).....	7
GLÒRIA VENTAJA i PAULA GÒMEZ*	
2n i 3r Primària (Mercè Rodoreda).....	8
CRISTINA ULLDEMOLINS, RAQUEL RODRÍGUEZ* i AIDA RODRÍGUEZ	
4t, 5è i 6è Primària (Joan Maragall).....	11
DAVID SANCHO, JORDI ROVIRA*, MARTA SALINAS, RUBEN CASAS i DÉBORA LÓPEZ	
1r cicle ESO (Miquel Martí i Pol).....	18
ALBERT PASCUAL, DESSIRÉE RODRÍGUEZ*, ALBA MOLINA, VÍCTOR GUILLÉN i ROCÍO RIVAS*	
2n cicle ESO (Clementina Arderiu).....	22
MARC SERRA, RAQUEL VÁZQUEZ*, VICENT VILLANUEVA*, CRISTINA GONZÁLEZ, JUDIT ANTÓN i JUDITH LÓPEZ	
Batxillerat (Josep Carner).....	28
VERÒNICA GUILLÉN** i LAURA SANCHO**, MARIA MARTÍNEZ, VÍCTOR GARCÍA, DIDAC NICOLÀS, CARLOS ASENCIO i NADIA PIZZULIN	

ÍNDEX DIBUIX I FOTOS

Portada MIRIAM FOMBUENA	
Contraportada RAQUEL i YAGO VÁZQUEZ	
NAIARA RANCHAL.....	2
SILVIA CARNÉ.....	5
ADAM FERNÁNDEZ.....	6
BORIS MARTÍNEZ i AIDA TERRONES.....	10
J.F. RINCÓN i YASMINA CUESTA.....	19
ANA TORRES.....	21

SILVIA CARN

ADAM FERN`NDEZ

ARQUITECTE CATAL

Gaudí era un arquitecte català molt important que va fer la Sagrada Família i el Parc Güell amb formes rodones i pedretes de colors. A les torres de la Sagrada Família hi ha escales de cargol que pugen i pugen fins a dalt de tot.

GLRIA VENTAJA

ESCALES I BANCS

Antoni Gaudí va fer la Casa Milà i la Sagrada Família. Treballava amb ferro forjat i va fer escales, bancs, cadires, portes de ferro, fonts de dracs, escales d'esglésies, estàtues i finestres. La Pedrera era modernista.

PAULA G MEZ

RECORD`NDOTE . . .

Antoni Gaudí, ya sé que te costó mucho construir el Park Güell, pero te quedó muy bonito. Y cuando fui con el colegio, me encantó estar allí.

AIDA RODRÍGUEZ

VA FER EL PARK

Gaudí va fer el Parc Güell i quan passeges per ell, sembla que estiguis en un conte de fades.

I també va fer la Sagrada Família que és tan alta que sembla que arriba al cel.

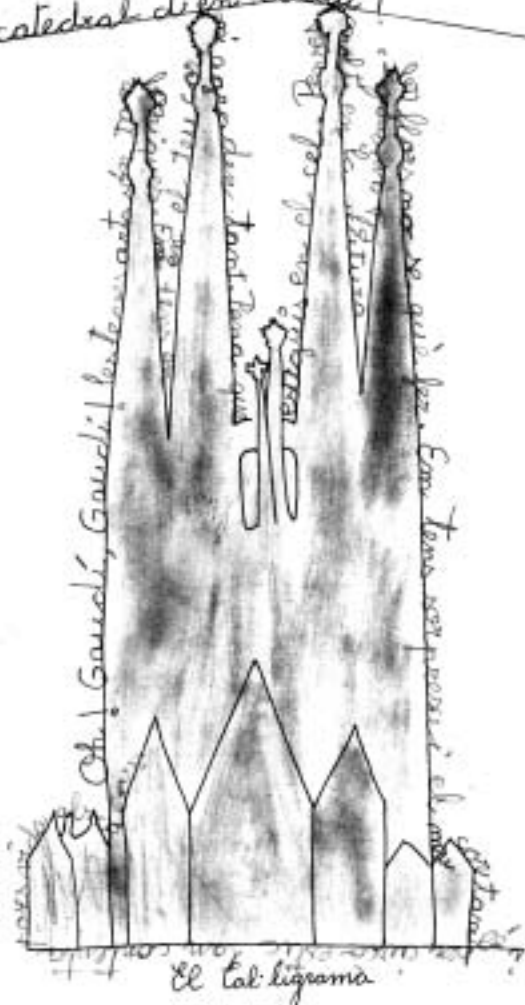
CRISTINA ULLDEMOLINS

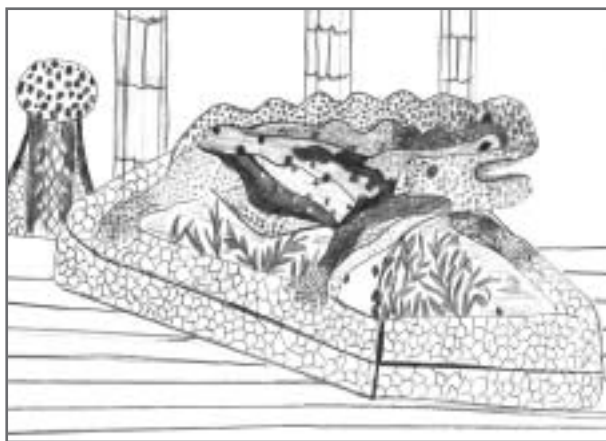
LA CATEDRAL D EN: GAUDÍ !

Oh! Gaudí, Gaudí! Les teves obres d'arts són tan boniques! Et tinc al cor. M'agraden tant! Quina pena que estiguis en el cel. Penses molt en la natura, els animals i les flors. Em tens sorpresa i el meu cor també, i per això estic tan contenta, poses vida als colors.

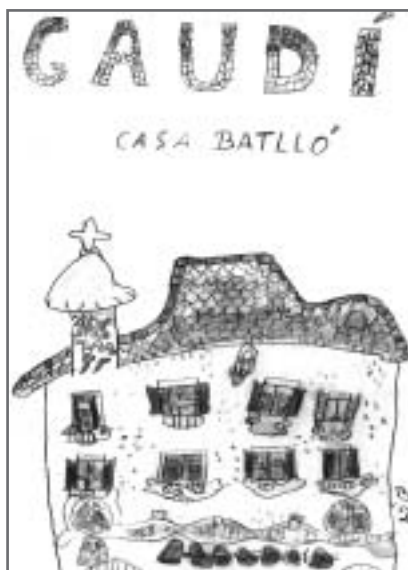
RAQUEL RODRÍGUEZ

La catedral de em: Gaudí!

AIDA TERRONES

BORIS MARTÍNEZ

UN GENI GAUDÍ

Gaudí era un geni, el millor.
Com treballava amb el ferro
i com feia rodar la imaginació!

Li agradava tant la natura,
dracs, ànecs i tortugues,
que amb alguns d'aquests animals
feia escultures.

S'estimava tant Barcelona
que hi va fer molts monuments,
com la Sagrada Família o el Park Güell.

Jo hi veig formes increïbles,
ondulades, inclinades,
o el casc d'alguns cavallers.

I és per això que a mi m'agrada,
passejar pels seus carrers.

JORDI ROVIRA

DRACS AMAGATS

Antoni Gaudí, un gran arquitecte i també un gran home,
i cada obra seva és com una gran joia.

Hi ha dracs amagats a les seves obres,
potser per això van ser tan misterioses.

També el va ajudar la seva imaginació,
per això, l'arquitectura va ser la seva gran afició.

La gent s'enfadava, perquè trigava a fer els edificis,
però al seu enginyer, no se li podia posar pas terminis.

Del reciclatge ell va ser el descobridor,
perquè feia els seus mosaics amb trencadissa de colors.

Admiro la seva forma d' il·luminar les cases,
a través de celoberts, on la llum sembla que dansa.

Gràcies Gaudí per portar tanta creativitat a les nostres terres
a tu, no et podran igualar d'altres arquitectes.

DAVID SANCHO VIDAL

PASSEJANT PER BARCELONA

Fa uns mesos, van venir a veure'ns uns amics nostres de Madrid, els quals mai havien vingut a Barcelona. Nosaltres volíem ensenyar-los com era de bonica aquesta ciutat.

Recordo la seva cara d'admiració i curiositat quan van veure la grandesa i bellesa del temple de la Sagrada Família. Deien que les seves puntes volien tocar el cel.

També recordo la seva sorpresa quan vam arribar al Park Güell i es van trobar amb una sargantana gegant plena de petits mosaics de colors tan originals com mai havien vist cap altre.

Passejant pel Passeig de Gràcia, ens fixàvem en algunes cases que ens cridaven l'atenció pe la seva decoració a les façanes amb unes ones com les del mar i els balcons com si fossin algues. També ens podíem imaginar peixos amb les escates de colors.

Els meus amics es van preguntar molt intrigats: Qui ha fet això tan meravellós? Jo els vaig contestar: Antoni Gaudí. Un arquitecte genial!

MARTA SALINAS

OBRAS INCREÍBLES

Gaudí creó unas obras increíbles,
muchas construídas con piedras.
También le gustaban los animales
y, con grandeza, dibujaba las hiedras.

Su pasión era la arquitectura
que utilizaba con mucha destreza.
También hacía esculturas
que vestía con la naturaleza.

Gaudí tenía gran imaginación
y hacía obras especiales.
Las creaba con el corazón,
por eso son inimitables.

RUBÉN CASAS RODRÍGUEZ

MI CASA CONSTRUIDA POR GAUDÍ .

Si mi casa la hubiera construido Gaudí, creo que habría sido espectacular. Yo me la imagino así:

La casa tendría forma de dragón. La cola sería la chimenea, la boca la puerta de entrada y los ojos las ventanas. Dentro de las alas, que serían muy gruesas, estarían las habitaciones. La lengua sería un tobogán para salir pero, para mis padres y otras personas mayores a quienes no les gustaría bajar por el tobogán, habría un ascensor que iría desde las garras hasta las alas.

Mi habitación sería redonda con una cama curvada y mi escritorio estaría vigilado por una rana enorme. La habitación de mis padres tendría una cama con forma de gigante.

El salón tendría pasadizos secretos, como un escondite y la cocina, un horno en forma de seta. La verdad es que me hubiera gustado conocerle y ayudarle a dibujar las obras maestras que construyó.

DÉBORA LÓPEZ GARCÍA

LA TERRA

La terra tarragonina
et va veure néixer,
i la terra catalana
de joies has fet lluir.

El teu estel més brillant
encara l'estan enllestint,
quantes torres més li queden?
quantes escales per pujar?

Però quan a dalt arribes
l'estel fulgent tocaràs.
Saps de què parlo?
És clar, de la teva catedral!

Si passeges per la gran ciutat
la casa Batlló coneixeràs,
i si mires la Pedrera
bocabadat quedaràs.

Catalunya plena està
de la teva imaginació ,
quins detalls més vius,
quins detalls més bonics.

Els teus fanals embruixen
amb els seus llums a tota la
ciutat,
i encara els xiquets juguen
sota els teus detalls.

Teniu tantes obres fetes,
que aquí no hi cabrien totes,
palaus, col·legis , fàbriques ,
cases, esglésies
i milers de projectes a la
palestra.

Gaudí ,si que eres tot un
poeta,
un poeta del martell, poeta
del color
i un poeta de la imaginació.

ALBERT PASCUAL

UN CATAL IMPORTANT

Un català molt important
per a la nostra societat,
la vida se'l va emportar,
però les seves obres ens va deixar
amb el mateix color què les va projectar.

Formes i figures pel seu cap passaven
cada cop que a dissenyar es posava.
Obres conegudes arreu del món,
Meravelloses i encisadores per a tothom.

La Sagrada Família
malauradament no va acabar,
però la gent que l'estima
arribarà el dia en què ho farà.

Quan cap a casa marxava un dia qualsevol
el destí va voler que acabés el seu vol,
va ser als setanta-quatre anys, un inoportú tramvia,
quan amb ell va topar i s'endugué la seva vida.

A tothom va afectar la seva mort,
un genial arquitecte català s'esborrava de la llista,
però a Barcelona ens deixava tot el seu amor.
Gaudim ara del llegat del nostre gran modernista!

DESIRÉE RODRÍGUEZ

MOLTES OBRES VAS FER

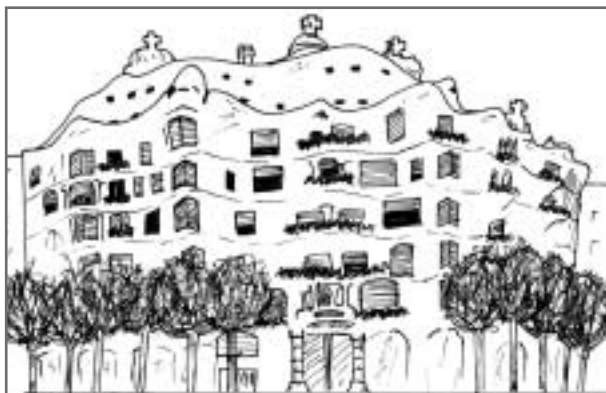
Moltes obres vas fer, moltes vas finalitzar i per sort, no moltes vas deixar sense acabar. La teva mort va ser el tresor que es perd quan s'enfonsa el vaixell que transporta tot allò que ens importa, que necessitem i apreciem. Tu te'n vas anar, però la teva imatge en l'univers mai no desapareixerà.

Ens has deixat tota la teva obra, i només mirant-la, ja es veu que eres una persona molt especial, que t'agradava la natura i que volies ser diferent, que no hi hagués ningú com tu, i això et fa ser un mite, un heroi, un personatge peculiar, que sempre estarà present en l'arquitectura, gairebé tant com també en els nostres cors.

Vas viure una vida d'imatges, de presents, de passats i de futurs, que si els ajuntem et fan a tu representació de vida. Però no se't pot imaginar, no se't pot crear, l'únic que es pot fer és un esbós de la teva realitat, la que et va crear.

En el passat deien que eres el futur i en el meu futur ets el vigilant del temps, perquè estaves present en el passat i sempre estaràs present en la vida i obra de moltes persones i artistes.

ALBA MOLINA

JESÚS FCO. RINCÓN GARCÍA

YASMINA CUESTA MIMBRERO

GAUDÍ, EL PRODIGIOSO ARQUITECTO

Mundo social es el que te rodea
lleno de compleja surrealidad.
Mirando hacia el futuro viniste,
llenando de modernismo nuestra ciudad.

Personalidad vulnerable
es la que tú tenías,
adorable, respetable
y con mucha fidelidad.

Cogiéndole la mano al modernismo
muchas obras maestras hiciste,
naturalistas, voluminosas,
maravillosas e impresionantes.

Un motor que no paraba,
te empujaba hasta el final.
Un final impresionante,
que no se llegó a acabar.

Un adiós se dijo,
para dejarte a ti, Gaudí,
un genio inacabable,
que todavía se recuerda ahora mismo
como el artista del modernismo.

VÍCTOR GUILLÉN

VA POR TI GAUDÍ !

2002 es el año de Gaudí
todos deberíamos ver sus grandes obras.
Tú, Gaudí, has hecho de Barcelona una ciudad.
Tus construcciones hacen soñar
y tus imaginaciones deleitar.

Gran arquitecto creaste tantas obras,
que incluso una no pudiste acabar.
Te damos gracias, llenaste de vida Barcelona,
como ninguna otra.
Va por ti Gaudí,
ese aplauso y esa admiración que sentimos hacia ti.

ROCÍO RIVAS GARCÍA

ANA TORRES

SAGRADA FAMÍLIA

Ufana i majestuosa
s'esdevé la teva silueta,
temple de Barcelona
d'en Gaudí obra mestra.

T'anomenà Sagrada Família
el teu pare ple d'orgull,
ignorant que els seus ulls
mai més acabada et veurien.

De tot arreu venen a veure't,
ets la més admirada.
Algun dia seràs acabada,
pels catalans és un deure.

Pedres posades amb fermesa,
és un goig admirar
la teva lleugera bellesa.

MARC SERRA

GELOSIA

Qui és aquell home de llarga barba?
com és que gosa retar-me?
fins ara tots m'admiraven,
la gent s'alegrava, es commovia
i mans enlaire baladrejaven:
un tramvia!

Però arribà la llarga barba
amb infinites idees novelles;
línies corbes i mil colors
que a tothom li semblaven meravelles.

Pensava que tot s'acabaria amb un copet
i que així calmaria els meus dolors,
però només va desaparèixer la llarga barba
i persistiren les corbes i els colors.

RAQUEL VÁZQUEZ

LA PEDRERA

Com un gran mur de pedra esmicolada,
present enmig de Barcelona estava col·locada.
Un mur robust, fort i solemne
el Passeig de Gracia il·luminava,
dia a dia amb el seu esplendor.

Vuit soldats observaven des de dalt
la gent que contemplava el seu fort.
Cotxes, avis i jovent,
tots la contemplaven ben atents.

La Pedrera de nit destacava
com una estrella enmig del cel.
La seva llum era com un festival de colors,
pedres que havien estat col·locades amb furor.

VICENT VILLANUEVA

Escoles de la Sagrada Família
(1908-1909) Una de les particularitats d'aquest petit edifici és l'ondulació de les seves parets i teulada. Interiorment les escoles eren distribuïdes en tres aules on estudiaven entre 44 i 56 alumnes. Hi havia moltes finestres i totes eren d'eix horitzontal.

Més informació a:

EL MUNDO DE GAUDÍ

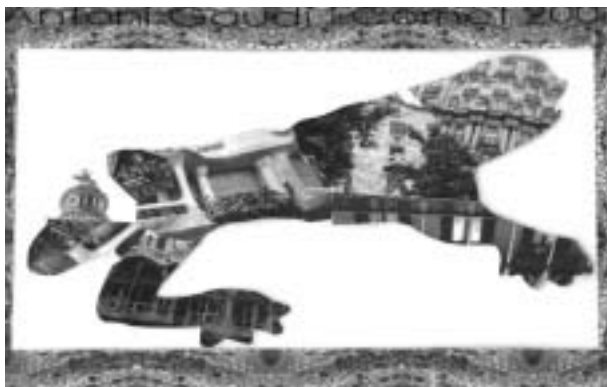
Obras solitarias, acompañadas de sueños
pusiste tú, Gaudí, ante nuestros ojos,
aquí en nuestra tierra, la que te dió la vida,
la que se llevó tu alma, nuestra alegría.

Nos dejaste tus obras, tus fantasías
todas llenas de colores.
Con ellas nos enseñaste la vida, dejar fuera
las penas y vivir el día a día.

Dejaste naturaleza envuelta en una ciudad,
pensando en el aire puro y en la brisa del mar,
para que nosotros, al verlo, dejásemos de hablar
y contigo volar al mundo de la creatividad.

JUDIT ANTÓN

XAVIER MARTÍN

EL SILENCIO DEL CAPRICHIO

La respuesta: el silencio. ¿Cómo puede ser que el silencio nos diga tantas cosas? Te contemplo, y pregunto al aire cuestiones sin respuesta. Pero tú siempre tienes la solución de mis enigmas. Me contestas con un silencio que me reconforta, y que me enseña el porqué de mi existencia. Tú, con tus paredes de colores, tus formas rebeldes; tú con toda la historia que guardas detrás de tus muros; tú eres aquello que me dice sin palabras que la vida es belleza; y tú estás lleno de vida. Me muestras que cada curva, cada esquina, cada ventana, tienen su significado; que la hermosura que reina en cada detalle está destinada a dar ánimos a las personas como yo, que tan sólo diviso tu figura descubren el sentido de esta vida. Y este sentido se basa simplemente en aprender a apreciar lo bello de las cosas, disfrutar de cada pequeñez, porque todas unidas pueden formar una obra de arte. Eso eres tú, obra de arte con vida propia, capaz de responder en silencio siempre que alguien acude a ti; eso eres tú, mi Capricho. Porqué tú me has enseñado sin palabras que la vida es eso, el capricho de lo hermoso, de lo que a cada uno le alegra la vida.

JUDIT LÓPEZ

GAUDI ESPÍRITU
UNIVERSAL

Majestuosamente erguidos
se alzaban sobre el horizonte,
palacios y catedrales,
esculpidos con la fuerza creadora
de un genio innovador.
Cinzel y martillo, alma y corazón,
juntos caminaban abatidos por la incomprensión.
Menosprecio, ignorancia y falsedad
formaban parte de los valores de aquella sociedad.
Frente a ellos se oponía el talento creador,
de un espíritu libre
que finalmente alcanzó su merecido esplendor.

Bajo un cielo rojizo dorado,
ocho torres finalmente se alzaron
bajo un mismo tejado.

Irónico el destino, como el de una bebida,
pues un vehículo fue
el que le obligó a finalizar el viaje de la vida.

DIDAC NICOLAS

UN SOMNI

Una vegada vaig anar a Barcelona a veure els monuments de Gaudí i vaig entrar a la casa Batlló i de cop vaig notar com si alguna cosa canviés. Vaig recórrer tota la casa i de sobte es va sentir un soroll molt fort i vaig anar a veure què era, em vaig apropar a la finestra i... sorpresa!

Érem a l'època de Gaudí; fins i tot la meva roba havia canviat. No m'ho podia creure, vaig sortir al carrer, vaig donar una volta i vaig intentar entrar en els altres edificis però no va poder ser perquè encara no estaven acabats. Vaig anar a la Sagrada Família i em va passar una cosa extraordinària, vaig conèixer en persona al propi Antoni Gaudí. Vam anar a prendre un te, i quan tornàvem a la Sagrada Família va estar a punt de passar una cosa terrible: un tramvia anava a atropellar al senyor Antoni Gaudí però sense cap temor li vaig salvar la vida. Ell sorprès i jo emocionada. Em va nomenar la seva guardaespalles personal i jo, evidentment, no m'hi vaig poder negar. A partir d'aquell moment anava a tot arreu amb el senyor Antoni Gaudí i jo tant contenta, fins i tot l'ajudava en la construcció de la Sagrada Família, però malauradament i per desgràcia, va sofrir un atac de cor i quan jo anava directa a l'hospital, ja era massa tard, havia mort. Em trobava tan desanimada que vaig tornar a la casa d'on venia. Però de sobte vaig notar com algú m'agafava de l'espatlla i me l'empenyia, llavors vaig despertar i em vaig adonar que tot havia estat un somni. Un somni que va despertar en mi moltes qüestions sobre el geni, el Sr. Gaudí.

CRISTINA GONZÁLEZ

O B R A I L U M I N A D A

Ilumina tus sentidos
Ilumínate de pasión
déjate llevar
por el instinto de tu corazón
Formas
Colores
¿Abstracto?
Belleza
¿Curioso?
Tal vez sensual
Único propósito
Un mar de paz Verde
Cuadrado
Rojo
Lagarto
Azul
Redondo
¿Formas?
¿Colores?
¿Arte?
Simplemente
¿Poesía del corazón?
¿Libertad de pasión?
¿O escritores del montón?

VÍCTOR GARCÍA MATENCIO

FORJADOR DE SOMNIS

Ingeni modernista personificat,
lliurador de vida a materials,
forjador de somnis ideals,
que ningú abans havia fabulat.

Omnipresent personatge a Barcelona,
treballador, abans, de burgesos catalans,
ídol, ara, d'arquitectes estudiants,
llurs edificis, a la resta, fan ombra

Genuïna tècnica estudiada,
embadaliment assidu d'infants,
objecte d'imitació constant
per milers de visitants admirada.

De formes, llums i colors
fou serva sa creativitat
i ses obres, fins l'eternitat
ens faran coneixedors.

LAURA SANCHO

EL RECUERDO DEL AYER

4 de febrero de 2002

Querido Alberto:

Hoy es un día triste en el internado, entre estas cuatro paredes que me encierran. No imaginas lo mucho que extraño tu compañía y la de nuestros padres. Llevo tres meses aquí y parece que se hayan convertido en siglos, todavía imagino que me levanto para ir al instituto, pero el sueño se desvanece, se rompe. La verdad es que no pretendo que ésta sea una carta más. Una más de tantas que te he escrito, donde expreso mi estado de ánimo y lo mucho que os quiero. En esta carta me gustaría reflejar la melancolía que siente mi alma en estos momentos, el motivo: Barcelona.

Siento celos, celos porque pasará mucho tiempo antes de que asome mi rostro por la ventana y vuelva a observar esa preciosa fachada, la de mi ciudad, la de mi Sagrada Familia, muchos acontecimientos hasta que pasee nuevamente junto al recuerdo del ayer por aquel parque Güell y saboree su hermosura.

Sinuosas curvas forjaron sus bocetos y el alma modernista se adueñó de Barcelona, para que turistas y barceloneses se deleitaran con su obra. Esa locura curvilínea que tejida con esmero parecía surgida de las entrañas terrenales. Con él, nació la mayor parte de mi vida, esa parte cotidiana, ese oasis modernista, ese espejismo innovador. Echo de menos al autor y a su obra. Me entristece despertar con los primeros rayos del alba y no poder admirar mi paraíso, ese que Gaudí me regaló cada amanecer, atardecer y anochecer.

Finalmente, quisiera que con este manuscrito comprendieras lo mucho que añoro ese lugar que nos vio crecer, esa Pedrera que se ruborizó cada vez que la idolatramos y, esas escamas de dragón que brillaban con luz de luna a las que llaman Casa Batlló. Sólo he intentado hacer honor a ese gran hombre que inspira belleza a pesar de su ausencia. Los genios no deberían morir.

Elena.

NADIA PIZZULÍN

LA CASA BATLL : UNA FESTA

Aquesta es la història d'un personatge modernista
que edificava somnis, que construïa il·lusions,
és, per tant, l'acolorida ombra d'un artista.

És la visió d'una casa envaïda de gresca,
són també les mirades a l'alegria d'un segle de festa
amagades totes elles, sota màscares de pedra.

Són confeti escampats, sobre un barret d'arlequí,
la desfilada d'un drac que corona aquest festeig,
passejant-se tot tranquil, serè i confiat.

És una escala cargolada
que s'enfila cap a una teulada de colors
on trobem xemeneies blaves,
per on els somnis s'hi esfumen com pols.

És ara Gaudí un record
que està present pedra a pedra a Barcelona,
perquè a cada mosaic que observem,
trobarem l'emprenta d'arlequins, dracs i confeti
que se'ns mostren sorprenents,
dins una meravellosa gatzara de colors.

VERÒNICA GUILLÉN

S A BARCELONA . N HI FORMA PART

Ja no sóc aquí per viure, no he vingut per abraçar, tan sols per tornar a sentir el buit que hi vaig deixar.

Passejo altra vegada per aquests carrers, diferents, plens i alhora ensopits, freds. M'empobreixo només de pensar-ho, s'esvaeix el lligam que m'hi unia, prossegueixo el meu camí, però només és pedra sobre pedra. No sóc capaç de palpar el valor espiritual que hi vaig infondre.

M'aturo i observo el que m'envolta, res ultrapassa l'espai físic, enlloc es recolza la natura. No trobo cap font d'inspiració ni cap innovació. Estic perdut enmig de la bullícia, no puc cercar aquells llocs, aquells monuments fruit de la meva creació. De sobte la boira em colpeja l'ànima, l'arquitectura, trossos de colors i coberta de ceràmica són salts d'aigua de color i lirisme. Sé on sóc, formo part del passeig de Gràcia, sóc davant de Can Batlló. Ara recordo una altra llar, Can Milà, una fusió de penya-segat rocós i de paisatge geomètric, també contemporània, però no semblant. Recupero la memòria, tot torna a ser singular basat en el cel i la terra, en els homes, en les plantes, en els paisatges...

Tot segueix sent una realitat clara dins la meva ment, tal i com ho era abans. No cal que em desplaci, si tanco els ulls la visió és perfecta, fins i tot la pedra es manifesta, els elements són vius i les estructures amaguen un pas obert.

Contemplo, ara imagino el Park Güell. Sóc a prop del drac de fones urpes, noto la fredor de les rajoles i des de la plaça gaudeixo de Barcelona.

Les meves obres tenen l'empremta del meu esperit, en elles vaig deixar una part d'Antoni Gaudí.

MARIA MARTÍNEZ

APRENDIENDO DE UN GENIO

Cuando yo yacía entre brazos y llantos,
algo me llamó la atención, me despertó los sentidos,
me levantó la curiosidad pero no entendí nada.

Tiempo después, al pasear por mi ciudad natal
sentí el mismo entusiasmo,
el mismo sentimiento, que recorría mi interior.

Más tarde descubrí quien eras,
qué representabas, qué defendías.

Un día, anhelado de intimar con tu mente y persona,
recorrí las calles para observarte,
reencarnado en piedra y metal.

Noté como mi mente digería tus extravagantes formas,
que me recorrían el cuerpo,
noté como mis ojos devoraban tus obras,
haciendo en mí un paraíso de color,
y como desprendías seriedad,
felicidad, fantasía e ilusión, según deseabas.

Y así conocí la majestuosa y presente casa Milà,
tu alegre y folclórica casa Batlló,
tu divertido y juguetón park Güell,
y a tu corazón sagrado en forma de cuatro torres,
que se me clavaron como cuatro punzones
en mi corazón
dejándome prendado de ti y de tu pasión.

En mi humilde nombre,
y en nombre de Barcelona:
¡Gracias Gaudí!

Cuando se mezcla entre líneas y líneas, algo me llamó la atención, me despertó los sentidos, me despertó los sentidos.

G

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

A

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

C

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

D

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

E

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

¿Vosotros qué pensáis de esto? ¿Vosotros qué pensáis de esto?

